

TERRA LLIURE RECORDA QUE NO ACCEPTARÀ LA REINSEPCIÓ

Tot esperant la negociació

Més enllà de propiciar un inacabable joc de declaracions i contradecaracions de caràcter marcadament polític, l'afer de la negociació govern espanyol-Terra Lliure contribueix a posar de manifest les estranyes situacions legals en què viuen alguns dels presos independentistes catalans.

Josep Ma. Pasqual

L'afer de la negociació govern espanyol-Terra Lliure s'ha mantingut en un dels primers llocs d'interès informatiu. Gairebé totes les parts implicades s'han pronunciat novament. Des de les declaracions de la ministra portaveu del govern espanyol, Rosa Conde, que per segona vegada no ha negat la possibilitat que pugui haver-hi (en endavant, perquè fins ara no n'hi ha hagut) tractes amb Terra Lliure, fins a un comunicat publicat a *Alerta* —òrgan de Terra Lliure— en el qual també afirma que fins ara cap membre de l'organització armada no ha mantingut contactes amb representants del govern espanyol (ni tampoc del govern de la Generalitat) i recorda que Terra Lliure no acceptarà en cap cas la via de la reinserció.

Un lleuger esforç de memòria (per aclarir alguns punts) porta a recordar que fa uns mesos han circulat pels canals habituals de distribució exemplars duplicats i diferents d'*Alerta*. Això fa pensar que la divisió i enfrontament entre els dos sectors durs del Moviment Català d'Alliberament Nacional, el Moviment de Defensa de la Terra i Catalunya Lliure, es produeix també en el si de Terra Lliure. Si és així, caldria parlar d'entrada de dues Terra Lliure.

Però anant encara més enllà, pel que respecta als presos de Terra Lliure, tampoc no és vàlid parlar de dos sectors i fer una lectura d'aquesta divisió en clau d'enfrontament. No en va, en

Josep Gomis: conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya.

diverses ocasions els presos de Terra Lliure s'han desmarcat de la baralla continua MDT-Catalunya Lliure. D'altra banda, és cert que el conflicte intern del Moviment Català d'Alliberament Nacional per un costat i, per l'altra, la distribució dispersa en les presons espanyoles, ha contribuït a descohesionar força les tàctiques del col·lectiu de presos de Terra Lliure.

I encara més. Del reduït nombre de presos de Terra Lliure (una dotzena), encara caldria restar-ne alguns, que

mai s'han declarat pertanyents a l'organització, i haurien de ser considerats presos independentistes, simplement. Un d'aquests casos és el de la noia de divuit anys, Núria Cadenas.

Un panorama com aquest justifica les declaracions del conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, Josep Gomis, la setmana passada a EL TEMPS en el sentit que els presos de Terra Lliure no formen un lloc absolutament homogeni, i que les situacions personals pesen molt en cada cas.

Justament, començant a furgar en algunes d'aquestes situacions personals és on poden trobar-se casos tan absolutament angoixants com el que està vivint Núria Cadenas, que dilluns passat acomplia deu mesos de presó sense que se li hagi obert sumari.

També d'acord amb un altre apartat de les declaracions del conseller Gomis, EL TEMPS ha considerat necessari interessar-se per persones que, involucrades en tot l'afer de la negociació, estan vi-

vint una situació angoixant, fruit de l'aplicació de la llei antiterrorista.

Després de conèixer casos com el de Núria, de saber els posicionaments del govern espanyol i de Terra Lliure, i de donar per gairebé enlestida la feina del diputat Àngel Colom, que va encarregar-se d'anar predisposant les parts cap a unes converses de pau, serà la Generalitat la pròxima que haurà de jugar la pilota si considera que aquesta ha de ser la partida definitiva de la negociació. □